

Clarence Bicknell,

Soneto

En ĝardeneto sola rozo floris:
 Ĉe l' norda land' ne kreskis roz' pli bela;
 Nenio en naturo pli odoris;
 Ĝarden' nenia estis tiel hela.

Dancadis ĉiam apud ĝi fraŭlinoj;
 Poetoj lertaj laŭdi ĝin ne ĉesis
 Kaj sub la lumo pala la feinoj
 Akvumis ĝin kaj l' ombron eĉ karesis.

Senzorga, ve! la ĝardenist' fariĝis!
 Fraŭlinojn kaj feinojn li formetis;
 Raŭpar', pro senpluveco, amasiĝis,

Kaj sin sur floron kaj foliojn ĵetis.
 Di' gardu ĉion! Helpon se ne portas
 Ĉielo, la plej bela floro mortas!

Verkinto de tiu ĉi Esperanta poemo estas CLARENCE BICKNELL (*1842-10-27 – †1918-07-17).

Arg-970-1952 (2014-02-15 20:57:42)

Tiu ĉi poemo troviĝas en la retejo [http://eo.wikisource.org/wiki/Soneto_\(Bicknell\)](http://eo.wikisource.org/wiki/Soneto_(Bicknell)). Pri la poeto vidu la vikipedian retejon http://eo.wikipedia.org/wiki/Clarence_Bicknell.